

तीव्र पुरुषार्थको लगनलाई ज्वाला रूप बनाएर बेहदको वैराग्यको लहर फैलाऊ

आज बापदादा हरेक बच्चाको मस्तकमा तीन रेखाहरू देखिरहनु भएको छ। जसमा एक रेखा छ— परमात्म पालनाको भाग्यको रेखा। यो परमात्म पालनाको भाग्य सारा कल्पमा अहिले एकै पटक मिल्छ, यस संगमयुग सिवाय यो परमात्म पालना कहिल्यै पनि प्राप्त हुन सक्दैन। यो परमात्म पालना धेरै कम बच्चाहरूलाई मिल्छ। दोस्रो रेखा हो— परमात्म पढाइको भाग्यको रेखा। परमात्म पढाइ यो कति भाग्य हो, जो स्वयं परम आत्मा शिक्षक बनेर पढाइरहनु भएको छ। तेस्रो रेखा हो— परमात्म प्राप्तिहरूको रेखा। सोच कति प्राप्तिहरू छन्। सबैलाई याद छ नि— प्राप्तिहरूको सूची कति लामो छ ! हरेकको मस्तकमा यी तीन रेखाहरू चम्किरहेको थियो। यस्तो भाग्यवान आत्मा आफूलाई सम्भन्ध्यौ ? पालना, पढाइ र प्राप्तिहरू। साथ-साथै बापदादा बच्चाहरूको निश्चयको आधारमा रूहानी नशालाई पनि देखिरहनु भएको छ। हरेक परमात्म बच्चा कति रूहानी नशावाला आत्माहरू छन् ! सारा विश्वमा र सारा कल्पमा सबैभन्दा उच्च पनि छन्, महान् पनि छन् र परम पवित्र पनि छन्। तिमीहरू जस्तो पवित्र आत्मा तनबाट पनि, मनबाट पनि देव रूपमा सर्वगुण सम्पन्न, सम्पूर्ण निर्विकारी अरू कोही पनि बन्दैनन् र फेरि हाइएस्ट पनि हौ, होलिएस्ट पनि हौ साथ-साथै रिचेस्ट (सबैभन्दा धनवान्) पनि हौ। बापदादाले स्थापनाको शुरुआतमा पनि बच्चाहरूलाई स्मृति दिलाउनु हुन्थ्यो र गौरवसाथ पत्रिकामा छपाएका थियौ “ओम् मण्डली रिचेस्ट इन द वर्ल्ड (विश्वमा सबैभन्दा धनवान्)।” यो स्थापनाको समयको तिमीहरू सबैको महिमा हो। एक दिनमा जतिसुकै ठूलो भन्दा ठूलो मल्टी-मल्टी मिल्युनर (पद्मा-पद्मपति) होस् तर तिमी जस्तो रिचेस्ट हुन सक्दैन। यति रिचेस्ट बन्ने साधन के हो ? धेरै सानो साधन छ। मानिसहरू रिचेस्ट बन्नको लागि कति मेहनत गर्छन् र तिमी कति सहज मालामाल बन्दै जान्छौ। थाहा छ नि साधन ! केवल सानो बिन्दु लगाउनु छ, पुग्यो। बिन्दु लगायो, कमाई भयो। आत्मा पनि बिन्दु, बाबा पनि बिन्दु र ड्रामा फुलस्टप लगाउनु, त्यो पनि बिन्दु हो। बिन्दु आत्मालाई याद गर्‍यो, कमाई बढिहाल्यो। लौकिकमा हेर, बिन्दुबाट नै संख्या बढ्छ। एकको पछि बिन्दु लगाएमा के हुन जान्छ ? १०, दुई बिन्दु लगाऊ, तीन बिन्दु लगाऊ, चार बिन्दु लगाऊ, बढ्दै जान्छ। त्यसैले तिम्रो साधन कति सहज छ ! “म आत्मा हुँ”— यो स्मृतिको बिन्दु लगाउनु अर्थात् खजाना जम्मा हुनु। फेरि “बाबा” बिन्दु लगाऊ अझ खजाना जम्मा। कर्ममा, सम्बन्ध-सम्पर्कमा ड्रामाको फुलस्टप लगायो, बितेकोलाई फुलस्टप लगायो अनि खजाना बढ्छ। बताऊ, सारा दिनमा कतिपल्ट बिन्दु लगाउँछौ ? र, बिन्दु लगाउन कति सहज छ ! मुश्किल छ र ? बिन्दु लगाउँदा चिप्लिन्छ र ?

बापदादाले कमाईको साधन केवल यही सिकाउनु भएको छ— बिन्दु लगाउँदै जाऊ, त्यसैले सबैलाई बिन्दु लगाउन आउँछ ? यदि आउँछ भने एक हातको ताली बजाऊ। पक्का छ नि ! वा कहिले चिप्लिन्छ, कहिले लाग्छ ? सबैभन्दा सहज बिन्दु लगाउनु हो। कोही यी आँखाले अन्धा पनि होलान्, उसले पनि यदि कागजमा पेन्सिल राख्यो भने बिन्दु लाग्छ। तिमी त त्रिनेत्री हौ, यसैले यी तीन बिन्दुहरूलाई सदा प्रयोग गर। प्रश्नवाचक चिह्न कति टेढो छ, लेखेर हेर, टेढो छ नि ! र, बिन्दु कति सहज छ। यसैले बापदादा भिन्न-भिन्न रूपमा बच्चाहरूलाई समान बनाउने विधि सुनाउँदै रहनु हुन्छ। विधि हो नै बिन्दु। अरू कुनै विधि छैन। यदि विदेही बन्छौ भने पनि विधि हो— बिन्दु बन्नु। अशरीरी बन्छौ, कर्मातीत बन्छौ, सबैको विधि बिन्दु हो यसैले बापदादाले पहिला पनि भन्नु भएको छ— अमृतबेला बापदादासँग मिलन मनाउँछौ, रूहरिहान गर्छौ, जब कार्यमा आउँछौ भने पहिला तीन बिन्दुहरूको तिलक मस्तकमा लगाऊ, त्यो रातो

२०७२ फाल्गुन २ आइतबार १४-०२-२०१६ प्रातः मुरली “अव्यक्त बापदादा” रिभाइज ३०.०३.१९ मधुबन

बिन्दीको तिलक लगाउन शुरू नगर्नु बरू स्मृतिको तिलक लगाऊ । र, चेक गर- कुनै पनि कारणले यो स्मृतिको तिलक नमेटियोस् । अविनाशी, अमीट तिलक छ ?

बापदादा बच्चाहरूको प्यार पनि देख्नुहुन्छ, कति प्यारले दौडेर मिलन मनाउन पुग्छन् । आज हलमा पनि मिलन मनाउनको लागि कति मेहनतसँग, कति प्यारले निद्रा, प्यासलाई पनि भुलेर पहिलो नम्बरमा नजिक बस्ने पुरुषार्थ गर्छौं । बापदादा सबै देख्नुहुन्छ, के-के गर्छन् त्यो सारा ड्रामा देख्नुहुन्छ । बापदादा बच्चाहरूको प्यारमा समर्पित हुनुहुन्छ र यो पनि बच्चाहरूलाई भन्नुहुन्छ- जसरी साकारमा मिल्नको लागि दौडी-दौडी आउँछौ, यस्तै बाबा समान बन्नको लागि पनि तीव्र पुरुषार्थ गर । यसमा सोच्छौ नि- सबैभन्दा अगाडि नम्बर मिलोस् । सबैलाई त मिल्न सक्दैन, यो साकारी दुनियाँ हो नि ! त्यसैले साकारी दुनियाँको नियम राख्नु नै पर्छ । बापदादा त्यस समय सोच्नुहुन्छ- सबै अगाडि-अगाडि बसून् तर यो हुन सक्छ र ? भइ पनि रहेको छ, कसरी ? पछाडि बसेकालाई बापदादा सदा नयनमा देख्नुहुन्छ । सबैभन्दा नजिक हुन्छ नयन । त्यसैले पछाडि बसेका छैनौ तर बापदादाको नयनमा बसेका छौ । नूरे रत्न हो । पछाडि बसेकाले सुन्यौ ? टाढा छैनौ, नजिक छौ । शरीरबाट पछाडि बसेका छौ तर आत्मा सबैभन्दा नजिक छ । बापदादा त सबैभन्दा धेरै पछाडि बसेकालाई देख्नुहुन्छ । हेर, नजिक बसेकालाई यी स्थूल आँखाले देख्ने मौका छ र पछाडि बसेकालाई यी आँखाले नजिक देख्ने मौका छैन यसैले बापदादा नयनमा बसाउनुहुन्छ ।

बापदादा मुस्कुराइरहनु हुन्छ, २ बज्नासाथ लाइन शुरू भइहाल्छ । बापदादा सम्भन्नुहुन्छ- बच्चाहरू उभिँदा-उभिँदा थाक्छन् पनि, तर बापदादा सबै बच्चाहरूलाई प्यारले मालिस गरिदिनुहुन्छ । गोडाको मालिस हुन जान्छ । बापदादाको मालिस देखेका छौ नि ! धेरै अनौठो र प्यारो छ । आज सबै यस सीजनको अन्तिम चान्स लिनको लागि चारैतर्फबाट भागी-भागी आइपुगेका छन् । राम्रो लाग्यो । बाबासँगको मिलनको उमंग-उत्साहले सदा अगाडि बढाउँछ । तर बापदादा त बच्चाहरूलाई एक सेकेण्ड पनि भुल्नु हुन्न । बाबा एक हुनुहुन्छ र बच्चाहरू अनेक तर बच्चाहरूलाई एक सेकेण्ड पनि बिर्सिनु हुन्न किनकि सिकीलधे हो । हेर, कहाँ-कहाँ देश-विदेशको कुना-कुनाबाट बाबाले नै तिमीलाई खोज्नु भयो । तिमीले बाबालाई खोज्न सक्यौ ? भट्किरह्यौ तर मिल्न सकेनौ । बाबाले विभिन्न देश, गाउँ जहाँ-जहाँ पनि बाबाको बच्चाहरू छन्, त्यहाँबाट खोज्नुभयो । आफ्नो बनाउनुभयो । गीत गाउँछौ नि- म बाबाको, बाबा मेरो । न जाति देख्नुभयो, न देश देख्नुभयो, न रंग देख्नुभयो, सबैको मस्तकमा एकै रूहानी रंग देख्नुभयो- ज्योति बिन्दु । डबल विदेशीले के सम्भन्छन् ? बाबाले जाति देख्नुभयो ? कालो छ, गोरो छ, श्याम छ, सुन्दर छ ? केही पनि देख्नु भएन । मेरा हुन्- यो देख्नुभयो । त्यसैले बताऊ- बाबाको प्यार छ वा तिम्रो प्यार छ ? कसको छ ? (दुवैको) बच्चाहरू पनि उत्तर दिनमा होशियार छन्, भन्छन्- बाबा हजुरले नै भन्नुहुन्छ- प्यारले प्यार खिँच्दछ । त्यसैले हजुरको प्यार छ भने हाम्रो पनि छ, त्यसैले त खिँच्दछ । बच्चाहरू पनि होशियार छन् र बाबालाई खुशी छ- यति हिम्मत, उमंग-उत्साह राख्नेवाला बच्चाहरू छन् ।

बापदादाको पास १५ दिनको चार्टको रिजल्ट धेरै बच्चाहरूको आएको छ । एउटा कुरा त बापदादाले चारैतर्फको रिजल्टमा देख्नुभयो- धेरैजसो बच्चाहरूको अटेन्शन रहेको थियो । प्रतिशत जति स्वयंले पनि चाहन्छन् उति छैन, तर अटेन्शन छ र दिलमा जुन तीव्र पुरुषार्थी बच्चाहरू छन्, उनीहरू आफ्नो प्रतिज्ञालाई पूरा गर्ने लक्ष्यले अगाडि बढि पनि रहेका छन् । र, अगाडि बढ्दै बढ्दै गन्तव्यमा पुगि पनि हाल्छन् । केही भने अहिले पनि कहिले अलबेलापनमा र कहिले आलस्यको वशमा अटेन्शन पनि कम

दिइरहेका छन्। तिनीहरूको एक विशेष स्लोगन छ— बन्ने नै छौं, बन्नेछौं... बन्छौं होइन, बन्नेछौं। बन्नेछौं— यो हो अलबेलापन। बन्नु नै छ, यो हो तीव्र पुरुषार्थ। बापदादा प्रतिज्ञा धेरै सुन्नुहुन्छ, बारम्बार प्रतिज्ञा राम्रो गर्छन्। बच्चाहरूले प्रतिज्ञा यति राम्रो हिम्मतले गर्छन्, त्यस समय बापदादालाई पनि बच्चाहरूले दिलखुश मिठाई खुवाउँछन्। बाबा पनि खानुहुन्छ। तर प्रतिज्ञा अर्थात् पुरुषार्थमा धेरैमा धेरै फाइदा। यदि फाइदा छैन भने वायदा (प्रतिज्ञा) समर्थ छैन। त्यसैले प्रतिज्ञा ठीकै छ गर, फेरि पनि दिलखुश मिठाई त खुवाउँछौ नि! साथ-साथ तीव्र पुरुषार्थको लगनलाई अग्नि रूपमा ल्याऊ। ज्वालामुखी बन। समय अनुसार रहेका जति पनि मनका, सम्बन्ध-सम्पर्कका हिसाब-किताब छन्, त्यसलाई ज्वाला स्वरूपले भस्म गर। लगन छ, यसमा बापदादा पनि पास गर्नुहुन्छ तर अब लगनलाई अग्नि रूपमा ल्याऊ।

विश्वमा एकातर्फ भ्रष्टाचार, अत्याचारको अग्नि हुनेछ, अर्कोतर्फ तिमी बच्चाहरूको शक्तिशाली योग अर्थात् लगनको अग्नि ज्वाला रूपमा आवश्यक हुन्छ। यो ज्वाला रूपले यो भ्रष्टाचार, अत्याचारको अग्निलाई समाप्त गर्नेछ र सर्व आत्माहरूलाई सहयोग दिन्छ। तिम्रो लगन ज्वाला रूपको होस् अर्थात् शक्तिशाली योग होस्। अनि यस यादको अग्निले त्यस अग्निलाई समाप्त गर्नेछ र अर्कातर्फ आत्माहरूलाई परमात्म सन्देशको, शीतल स्वरूपको अनुभूति गराउनेछ। बेहदको वैराग्य वृत्ति प्रज्ज्वलित गराउनेछ। त्यसले एकातर्फ भस्म गर्नेछ, अर्कातर्फ शीतल पनि गर्नेछ। बेहदको वैराग्यको लहर फैलाउनेछ। बच्चाहरूले भन्छन्— मेरो योग त छ, बाबा सिवाय अरू कोही पनि छैन, यो धेरै राम्रो हो। तर समय अनुसार अब ज्वाला रूप बन। जुन यादगारमा शक्तिहरूको शक्ति रूप, महाशक्ति रूप, सर्व शस्त्रधारी देखाइएको छ, अब त्यो महाशक्ति रूप प्रत्यक्ष गर। चाहे पाण्डव हुन्, चाहे शक्तिहरू हुन्, सबै सागरबाट निस्किएका ज्ञान नदीहरू हुन्, सागर होइनौ, नदी हौ। ज्ञान गंगाहरू हौ। त्यसैले ज्ञान गंगाहरू अब आत्माहरूलाई आफ्नो ज्ञानको शीतलताद्वारा पापहरूको आगोबाट मुक्त गर। यो हो वर्तमान समयको ब्राह्मणहरूको कार्य।

सबै बच्चाहरूले सोध्यो— यस साल के सेवा गरौं ? त्यसैले बापदादा पहिलो सेवा यही बताउनु हुन्छ—अब समय अनुसार सबै बच्चाहरू वानप्रस्थ अवस्थामा छन्। वानप्रस्थी आफ्नो समय, साधन सबै बच्चाहरूलाई दिएर स्वयं वानप्रस्थी हुन्छन्। त्यसैले तिमीहरू सबै पनि आफ्नो समयको खजाना, श्रेष्ठ संकल्पको खजाना अब अरूप्रति लगाऊ। आफूप्रति समय, संकल्प कम लगाऊ। अरूप्रति लगाउनाले स्वयं पनि त्यस सेवाको प्रत्यक्ष फल खाने निमित्त बन्न जान्छौ। मनसा सेवा, वाचा सेवा र सबैभन्दा धेरै— चाहे ब्राह्मण, चाहे अरू जति पनि सम्बन्ध-सम्पर्कमा आउँछन् तिनलाई केही न केही मास्टर दाता बनेर दिदै जाऊ। निःस्वार्थ बनेर खुशी देऊ, शान्ति देऊ, आनन्दको अनुभूति गराऊ, प्रेमको अनुभूति गराऊ। दिनु छ र दिनु अर्थात् स्वतः नै लिनु। जो पनि जुनसुकै समय, जुनसुकै रूपमा सम्बन्ध-सम्पर्कमा आऊन् केही लिएर जाऊन्। तिमी मास्टर दाताको पास आएर खाली नजाऊन्। जसरी ब्रह्मा बाबालाई देख्यौ— हिंङ्दा-डुल्दा पनि यदि कुनै बच्चा सम्मुख आयो भने केही न केही अनुभूतिको विना खाली जाँदैनथ्यो। यो चेक गर— कोही आयो, भेट्यो, तर केही दियो वा खाली गयो ? खजानाले जो भरपुर हुन्छन्, उनीहरू नदिइकन रहन सक्दैनन्। अखुट, अखण्ड दाता बन। कसैले मागून्, होइन। दाताले कहिल्यै यो हेर्दैन कि यसले मागेमा दिऊँ। अखुट महादानी, महादाताले स्वयं नै दिन्छ। त्यसैले पहिलो सेवा यस वर्ष— महान दाताको गर। तिमी दाताद्वारा मिलेको नै दिन्छौ। ब्राह्मण कोही पनि खाली छैनन्, सहयोगी हुन्। त्यसैले आपसमा ब्राह्मणहरूलाई एक-आपसमा दान दिनु छैन, सहयोग दिनु छ। यो हो पहिलो नम्बरको सेवा। र, साथ-

२०७२ फाल्गुन २ आइतबार १४-०२-२०१६ प्रातः मुरली “अव्यक्त बापदादा” रिभाइज ३०.०३.१९ मधुबन

साथ बापदादाले विदेशका बच्चाहरूको खुशीको खबर सुन्नुभयो, बापदादाले देख्नुभयो— जो यस सृष्टिमा आवाज फैलाउनको लागि निमित्त बापदादाले जसलाई माइक नाम दिनु भएको छ, विदेशका बच्चाहरूले आपसमा यस कार्यलाई गरेका छन् र जब योजना बनेको छ भने प्राक्टिकल हुनु नै छ। तर भारतमा पनि जुन १३ जोन छन्, हरेक जोनबाट कम से कम एक यस्तो विशेष निमित्त सेवाधारी बनोस्, जसलाई माइक भन वा जेसुकै भन, आवाज फैलाउन सक्ने कसैलाई निमित्त बनाऊ। यो बापदादाले कम से कम भन्नु भएको छ तर यदि ठूलो-ठूलो देश, राज्यमा यस्ता निमित्त बन्नेवाला छन् भने केवल जोनका मात्रै होइन बरू ठूलो राज्यहरूबाट पनि तयार गरेर यस्तो कार्यक्रम बनाउनु छ। बापदादाले विदेशका बच्चाहरूलाई दिलबाट बधाई दिनुभयो, अहिले मुखबाट पनि दिइरहनु भएको छ। प्राक्टिकलमा ल्याउने योजना पहिला बापदादाको सम्मुख ल्याएका छन्। त्यसो त बापदादा जान्नुहुन्छ— भारतमा अझ सहज छ तर अब केही क्वालिटीको सेवा गरेर सहयोगीलाई समीप ल्याऊ। धेरै सहयोगी छन् तर संगठनमा तिनलाई समीप ल्याऊ।

साथ-साथ बापदादाको यो संकल्प छ— हरेक ठूलो शहरहरूको जुन क्षेत्र हुन्छ, त्यो धेरै ठूलो हुन्छ। हरेक सेवा केन्द्रले आफ्नो क्षेत्रबाट यस्तो विशेष तयार गर्नु आवश्यकता छ किनकि समय नजिक आइरहेको छ र अन्तिम समय तिमीहरू सबैले स्वयं आफ्नो परिचय दिनु छैन, तिम्रो तर्फबाट उनले भाषण गरून्, ती वक्ता हुन् र तिमी सर्चलाइट हौ। त्यसैले हरेकले आफ्नो क्षेत्रबाट यस्तो माइक निकाल्नु छ। हरेक क्षेत्रमा कुनै न कुनै विशेष व्यापारी भन वा यस्तो भिन्न-भिन्न वर्गको कुनै मुख्य हुन्छ नै। आ-आफ्नो सेवा केन्द्रमा आफ्नो क्षेत्रका विशेष आत्माहरूलाई तयार गर। उनले सुनाउनु यो ज्ञान के हो भनेर। तिमी अब अन्तिम समय साक्षात्कारमूर्त, फरिश्ता बनेर दृष्टि देऊ र ती वक्ता बनून्। वक्ता (स्पीकर) बन्न त सबैले सिकिसके, सानो-सानो टीचर्स पनि भाषण धेरै राम्रो गर्छन्। भाषण सबैले गर्छौं। अब वक्ता अरूलाई तयार गर। तिम्रो दृष्टि वा दुई वचनले सबैलाई यस्तो भासना देओस्, मानौं धेरै समयको भाषण सुनिसकेँ। यस्तो समय आउनु नै छ। अच्छा !

चारैतर्फका परमात्म पालनाको अधिकारी आत्माहरूलाई, परमात्म पढाइको अधिकारी श्रेष्ठ आत्माहरूलाई, परमात्म प्राप्तिहरूले सम्पन्न आत्माहरूलाई, सदा बिन्दुको विधिद्वारा तीव्र पुरुषार्थी आत्माहरूलाई, सदा मेहनतबाट मुक्त रहने स्नेहमा डुबेका बच्चाहरूलाई, ज्वाला स्वरूप विशेष आत्माहरूलाई बापदादाको यादप्यार एवं नमस्ते। रूहानी बच्चाहरूको रूहानी बापदादालाई, गुडमर्निङ्ग, नमस्ते।

वरदानः— मरजीवा जन्मको स्मृतिद्वारा कर्मबन्धनलाई सम्बन्धमा परिवर्तन गर्ने परोपकारी भव

लौकिक कर्म बन्धनको सम्बन्ध अब मरजीवा जन्मको कारण श्रीमतको आधारमा सेवाको सम्बन्धको आधार हो। कर्म-बन्धन होइन सेवाको सम्बन्ध हो। सेवाको सम्बन्धमा भेराइटी प्रकारका आत्माहरूको ज्ञानलाई धारण गरेर चलेमा कर्म-बन्धनमा दिक्क हुँदैनौ। तर अति पाप आत्मा, अपकारी आत्मसँग पनि नफरत वा घृणाको बदला रहमदिल बनेर दयाको भावना राख्दै, सेवाको सम्बन्ध सम्भेर सेवा गरेमा प्रसिद्ध विश्व कल्याणी वा परोपकारी कहलाउँछौ।

स्लोगनः— समय वा परिस्थिति अनुसार वैराग्य आउँछ भने यो पनि अल्पकालको वैराग्य हो, सदाकालको वैरागी बन।